

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ & ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑΝ ΠΟΛΙΝ.

Α' Εἰς τὴν Ρουμανικὴν Ἐκκλησίαν.

Τὴν Τετάρτην, 23^{ην} Ἀπριλίου/ 6^{ην} Μαΐου 2015, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εἰς τὸν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἱερόν Ναόν τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρουμανίας εἰς Ἱεροσόλυμα, τὸν κείμενον εἰς τὴν δυτικὴν Ἰσραηλινὴν Ἱερουσαλήμ εἰς τὴν συνοικίαν τῶν θρησκευομένων Ἰσραηλινῶν εἰς τὴν περιοχὴν τὴν γνωστὴν ὡς Mandel Baum καὶ νεκράν ζώνην καὶ σημεῖον διαβάσεως μεταξύ Ἰορδανίας καὶ Ἰσραήλ ἄχρι τοῦ 1967.

Τῆς ἐορτῆς ταύτης καὶ πανηγύρεως προεξῆρξε, προσκεκλημένος ὢν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ ἢ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἐν θείᾳ Λειτουργίᾳ, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ παρεπιδημοῦντος Ἐπισκόπου τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας Καβάζνα καὶ Χαργκίτα κ. Ἀνδρέου καὶ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Προϊσταμένου τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ρουμανικῆς Ἀντιπροσωπείας Ἀρχιμανδρίτου π. Θεοφίλου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Δομετιανοῦ ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρωσίας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Εὐλογίου, τοῦ διακόνου π. Μάρκου καὶ ἄλλων Ἱεροδιακόνων, ψαλλόντων τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καὶ Ρουμανικῆς χορωδίας ἐλθούσης ἐπὶ τούτῳ ἐκ Ρουμανίας καὶ μετεχόντων τῆς Πρέσβευς τῆς Ρουμανίας εἰς τὸ Ἰσραήλ κας Andrea Pastarnac καὶ πολλῶν εὐσεβῶν Ρουμάνων πιστῶν ἐκ Ρουμανίας καὶ ἐξ Ἰσραήλ.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἀγγλιστί ὁ Μακαριώτατος εἰς τὸ ἐκκλησίασμα, ἶδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/2015/05/06/14259>

ἡ μετάφρασις τοῦ ὁποίου ἔχει οὕτως ἐλληνιστί:

«Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητός τῶν πατέρων θεός καὶ ὑπερένδοξος», ἀναφωνεῖ μελωδικῶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί

Τό ἔνδυμα τῆς εὐπρεπείας τῆς ἀφθαρσίας τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ περιβληθείς

ἅγιος Γεώργιος ὁ μεγαλομάρτυς συνήγαγε πάντας ἡμᾶς κατὰ τὴν εὐφρόσυνον καὶ πασχάλιον ταύτην ἡμέραν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀποστολῆς τῆς ἀδελφῆς ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, ἵνα εὐχαριστιακῶς καὶ λειτουργικῶς κηρύξωμεν μετὰ τοῦ ψαλμωδοῦ: «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο», (Ψαλμ. 92,1).

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός «ὁ ἐκ καμίνου ρυσάμενος τρεῖς παῖδας πάσχει ὄντως ὡς θνητός, γενόμενος ἄνθρωπος ὅμοιος ἡμῖν, ἵνα διὰ τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ πάθους καὶ τῆς Ἀναστάσεως Του συναναστήσῃ καὶ συνδοξάσῃ ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐκ τῆς ἁμαρτίας φθαρεῖσαν καὶ τῷ κράτει τοῦ θανάτου παραδοθεῖσαν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ διήνοιξε τὴν ὁδὸν καὶ τὸν ὀρίζοντα τῆς ἀληθοῦς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου, ὡς λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος: «...καὶ ἀναστάς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ὥδοποίησε πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν».

Ἐξ ἄλλου ὁ ὑμνωδὸς λέγει: «Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τό πικρόν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας τῆς ἀρχαίας κατάρας, τὴν ἥτταν ἀνακαλούμενος»

Κοινωνὸς τοῦ σταυρικοῦ ἀπαθοῦς πάθους, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο καὶ ὁ σήμερον τιμώμενος ἅγιος Γεώργιος ὁ μεγαλομάρτυς, ὅστις ἐζήλωσε τὴν αἰώνιον βασιλείαν, δηλονότι τὴν εὐπρέπειαν τῆς ἀφθαρσίας.

Μέ ἄλλα λόγια, τό μαρτύριον τοῦ αἵματος ἢ καὶ τῆς συνειδήσεως ἀπάντων τῶν φίλων τοῦ Χριστοῦ καὶ δὴ του μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἀποτελεῖ τρανὴν καὶ ἀναντίρρητον μαρτυρίαν διαχρονικὴν ἐν τῇ ἱστορικῇ πορείᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι ἡ Ἀνάστασίς Του ἀπαντᾷ ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸν ὑπαρξιακὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου. Ἀφ' ἑτέρου δέ καθορίζει τό πλήρωμα τοῦ ἐν Χριστῷ ζῶντος ἀνθρώπου ὑπὸ τὴν θεώρησιν τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ ποιηθέντος αὐτοῦ. (Γεν. 1,26). Ἰδού τί λέγει ἐν προκειμένῳ ὁ ἔγκριτος Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Πτωχεύει τὴν ἐμὴν σάρκα, ἵν' ἐγὼ πλουτίσω τὴν αὐτοῦ θεότητα. Καὶ ὁ πλήρης κενοῦται. Κενοῦται γάρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐπὶ μικρόν, ἵν' ἐγὼ τῆς ἐκείνου μεταλάβω πληρώσεως. Τίς ὁ πλοῦτος τῆς ἀγαθότητος; τί τό περί ἐμέ τοῦτο μυστήριον; Μετέλαβον τῆς εἰκόνης καὶ οὐκ ἐφύλαξα. μεταλαμβάνει τῆς ἐμῆς σαρκός, ἵνα καὶ τὴν εἰκόνα σώσῃ καὶ τὴν σάρκα ἀθανατίσῃ», (ΒΕΠΕΣ, 60, 191).

Ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ φωτισθεὶς μέγας Γεώργιος καὶ τὰ ἄνω φρονῶν, ἑαυτὸν προσήγαγε ἐνώπιον τοῦ διώκτου αὐτοῦ καὶ εἰδωλολάτρου Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καὶ μετὰ παρρησίας εἶπεν, συμφώνως τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ ὑπηρέτου αὐτοῦ Πασικράτους: «Αἰσχύνηθε οὖν οἱ τὸν μὲν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν πάντων Δημιουργὸν καὶ Δεσπότην φρενοβλαβῶς ἀθετοῦντες, δαίμονας δέ τούς ἀκαθάρτους θεοποιούμενοι καὶ εἰδωλα τούτων πνοῆς ἔρημα καὶ κωφὰ διὰ τιμῆς ἄγειν αἰρούμενοι. Εἴ τι οὖν ἐμοὶ πείθεσθε, τό σκότος ἀφέντες προσέλθετε τῷ θείῳ φωτὶ καὶ τῆς πλάνης ἀποστάντες τῇ ἀληθείᾳ προσδράμετε, ἥτις ἐστὶν ζωῆς μακαρίας καὶ δόξης μὴ ληγούσης ἀξιωθήσεσθε. Ἡ γὰρ δόξα ὑμῶν αὕτη σαθρά καὶ ματαία καὶ χλόη παραπλησίως μαραινομένη. Οὐκ ἀνέχομαι θεότητος ὑβριζομένης ἐφησυχάζειν ... ἐμοὶ τό μὲν πρῶτον καὶ τιμιώτατον ὄνομα Χριστιανός καὶ Χριστοῦ δοῦλος, δι' οὗ καὶ τὸν παρόντα βίον εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοπτοι διαπεραιούμεθα καὶ μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀπαλλαγὴν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τὴν ἀνόλεθρον καὶ μακαρίαν λῆξιν καρπούμεθα».

Ἡ ὁμολογία αὕτη τοῦ Γεωργίου φανερῶνει ἐναργέστατα, ὅτι ὁ πιστὸς μάρτυς καὶ

φίλος τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο συμμάρτυς τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι μιμητής τοῦ πάθους τοῦ ὑπέρ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου τήν ψυχήν αὐτοῦ θέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ἐπὶ πλέον δέ ὅτι ὁ Χριστιανός ἀποτελεῖ τήν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ζῶσαν μαρτυρίαν τοῦ ἀληθινοῦ Φωτός, τοῦ διαλύοντος τό σκοτός, ὡς κηρύττει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «ἐν αὐτῷ τῷ θεῷ λόγῳ τῷ Χριστῷ ζωὴ ἦν καὶ ἡ ζωὴ ἦν τό φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καί τό φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτό οὐ κατέλαβεν». (Ἰωάν. 1, 4-5).

Καί ἀναλυτικώτερον: Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον σκορπίζει τήν λάμψιν Του καί μεταξύ τῶν ἐσκοτισμένων ἀπό τήν ἁμαρτίαν καί τήν πλάνην ἀνθρώπων διά νά φωτίσῃ καί αὐτούς ἀλλ' οἱ σκοτισμένοι αὐτοί ἄνθρωποι δέν τό ἀντελήφθησαν καί δέν ἐνεκολπώθησαν, ἀλλά καί δέν ἠδυνήθησαν νά τό ἐξουδετερώσουν καί νά τό κατανικήσουν. Ὡς τοῦτο ἀκριβῶς συμβαίνει καί εἰς τήν σύγχρονον ἡμῖν τῶν Χριστιανῶν πραγματικότητα.

Σήμερον ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐπὶ τῇ ἐορτίῳ μνήμῃ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, χαίρει καί ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Σιών καί τέρπεται ἡ ἀγνή Θεοτόκος καί Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ ἀνέτειλε καί πάλιν ἡ δόξα τοῦ Κυρίου, δηλονότι ἡ ἐνότης τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησίας ἐν τῇ εὐχαριστιακῇ ταύτῃ συνάξει καί κοινωνίᾳ τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ φωτός τοῦ κόσμου. «Ἐάν δέ ἐν τῷ φωτί περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ὁ Θεός Πατήρ ἐστίν ἐν τῷ φωτί κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καί τό αἶμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπό πάσης ἁμαρτίας», (Ἰωάν. 1,7).

Ἴκετεύσωμεν τόν ἅγιον μεγαλομάρτυρα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ὁλῶ τῷ φωτί παμμάκαρ τῆς Τριάδος, εἰλικρινῶς καταλαμπόμενος ὡς Μάρτυς ἀήττητος εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικητής Θεόστεπτος, σῶσον οὐρανοφοῖτα τούς σέ τιμῶντας καί δώρησαι τήν εἰρήνην τῷ κόσμῳ καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν πρεσβείαις σου, Χριστός Ἀνέστη».

Εἰς τό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ Προϊστάμενος π. Θεόφιλος, εὐχαριστῶν διά τήν τιμήν καί προσέφερε Αὐτῷ ὠραιότατην εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ δέ Ἀρχιμανδρίτης Θεόφιλος προσέφερεν εἰς τόν Μακαριώτατον λειτουργικόν Εὐαγγέλιον ἐπενδεδυμένον μέ ἀργυροῦν κάλυμμα.

Ἀπαντῶν ὁ Μακαριώτατος, ἠὺχαρίστησε τόν Θεόν διά τήν θείαν Λειτουργίαν ταύτην καί τήν θείαν Εὐχαριστίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐνεφάνη καί πάλιν ἡ ἐνότης τῶν Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν καί ἐπέδωσεν εἰς τόν Ἀρχιμανδρίτην Θεόφιλον ὠραιότατην εἰκόνα τῆς Θεοτόκου διά τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ.

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις μετὰ κερασμάτων, ἐν συνεχείᾳ δέ παρετέθη ἐόρτιος μεσημβρινή τράπεζα, εἰς τήν ὁποίαν παρεκάθισε ἡ Πατριαρχική Συνοδεία καί ὁ Πρόξενος τῆς τῆς Ρουμανίας εἰς τό Ἰσραήλ κος Adrian Adam.

Β' Εἰς τήν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἡ ἐορτή τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς καί εἰς τήν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας καί πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς θείας Λειτουργίας ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς.

α. Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, τὴν ἐπονομαζομένην «τοῦ Νοσοκομείου», καθ' ὅτι ἐπὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου (1707-1731) τὸ Πατριαρχεῖον διετήρει ἐντὸς τοῦ περιβόλου αὐτοῦ νοσοκομεῖον.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας, προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος καὶ μετεῖχεν εὐλαβὲς ἐκκλησίασμα ἐκ μοναζουσῶν καὶ πιστῶν ἑλληνοφώνων, ρωσοφώνων καὶ ρουμανοφώνων, οὓς ἐδεξιώθη πλουσιοπαρόχως ἡ καθηγουμένη ὁσιολογιωτάτη μοναχὴ Πανσέμνη.

β. Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τῆς Ἑβραϊκῆς, ἐπονομαζομένην οὕτως, ἐπειδὴ εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἑβραϊκῆς συνοικίας τῶν Ἱεροσολύμων πλησίον τῆς Πύλης τῆς Σιών καὶ ἀνήκουσαν εἰς τὰς ἀρχαίας Μονὰς τοῦ Πατριαρχείου. Εἰς αὐτὴν ὑπῆρχε γηροκομεῖον καὶ ξενῶν διὰ τοὺς προσερχομένους εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα προσκυνητὰς ἀρχικῶς καὶ ἔπειτα διὰ τοὺς διακονητὰς τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας καὶ τῆς πανηγυρικῆς θείας Λειτουργίας ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσων κ. Θεοφάνης καὶ ἔψαλλον οἱ ἐξ Ἑλλάδος καθηγηταὶ Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἐρευνηταὶ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Πατριαρχείου κ. Μπαλαγιῶργος καὶ κα Κρητικοῦ.

Τό εὐλαβὲς ἐκκλησίασμα ἐδεξιώθη πλουσιοπαρόχως ἡ καθηγουμένη ὁσιολογιωτάτη μοναχὴ Ἄννα, ἡ καὶ ἀνακαινίζουσα μετ' ἐπιμελείας καὶ ἀφοσιώσεως τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῇ συνδρομῇ εὐλαβῶν δωρητῶν ἐξ Ἑλλάδος καὶ κυρίως ἐκ Κύπρου καὶ προσέφερεν εἰς τὸ ἐκκλησίασμα καὶ εἰς τοὺς ἄλλους εὐλαβῶς προσερχομένους προσκυνητὰς Ἱεροσολυμιτικὰς εὐλογίας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/KRWjzDQ0Fco>

http://youtu.be/S_NIXGbHaqM

<http://youtu.be/6l51Z-gyogE>

